

SETMANA 7

"AMENATAT DE RESURRECCIÓ"

Diuen que estic "amenat de mort"... Potser. Sigui com sigui, estic tranquil. Perquè si em maten, no em trauran la vida, me l'emportaré amb mi, penjant sobre l'espatlla, com un morral de pastor...

A qui es mata se li pot prendre tot prèviament, tal com s'usa avui, diuen: els dits de la mà, la llengua, el cap... Se li pot cremar el cos amb cigarrets, se'l pot serrar, partir, destrossar, trinxar... Tot se li pot fer, i els qui em llegeixin es commouran profundament, i amb raó.

Jo no em commoc gaire, perquè, des de nen, algú va bufar a les meves oïdes una veritat incommovible que és, al mateix temps, una invitació a l'eternitat: "No temeu als que poden matar el cos, però no poden prendre la vida".

La vida -la vertadera vida- s'ha enfortit en mi quan, a través de Pierre Teilhard de Chardín, vaig aprendre a llegir l'Evangeli: el procés de la Resurrecció comença per la primera arruga que ens surt en la cara; amb la primera taca de vellesa que apareix en les nostres mans; amb la primera cabell blanc que sorprenem en el nostre cap un dia qualsevol, pentinant-nos; amb el primer sospir de nostàlgia per un món que es desemboliqui i s'allunya, de sobte, davant dels nostres ulls...

Així comença la resurrecció. Així comença no això tan incert que alguns en diuen "l'altra vida", però que en realitat no és la "una altra vida", sinó la vida "altra"...

Diuen que estic amenat de mort... D'aquella mort corporal que va lloar sant Francesc d'Assís.

Qui no està "amenat de mort?" ho estem tots des que naixem. Perquè néixer és una mica sepultar-se també...

Amenat de mort. I què? Si fos així fos, perdono anticipadament. Que la meua creu sigui una perfecta geometria d'amor, des d'on puguem

REFLEXIONS SETMANALS

PASQUA

ESO i Batxillerat

Curs 2012/13

continuar estimant, parlant, escrivint i fent somriure, de tant en tant, a tots els meus germans els homes.

Que estic amenaçat de mort... Hi ha en l'advertència un error conceptual. Ni jo ni ningú estem amenaçats de mort. Estem amenaçats de vida, amenaçats d'esperança, amenaçats d'amor...

Estem equivocats. Els cristians no estem amenaçats de mort. Estem "amenaçats" de resurrecció. Perquè a més del Camí i de la Veritat, és el de la Vida, encara que estigui crucificada al cim de l'abocador de brossa del Món...

Un periodista guatemalenc